

SERRAT DEL MORO
Casas-Chani (V+/Ae-315m)
Primera:
F. Casas i J. Álvarez (dener de 1972)
Material:
14 cintes exprés, joc de friends i de tascons,
un parell de plaquetes recuperables, algun
cordino i bagues per savines.

◊ clau
* expansió

El Serrat del Moro és sinònim d'esperons impossibles, fissures i fractures, constatació fefaent d'una geologia canviant i implacable; terreny de joc ineludible amb algunes de les línies més clàssiques i de més renom de Montserrat. La *Casas-Chani*, juntament amb la *Mas-Brullet*, són les clàssiques de la zona. Buscant l'escalada més lògica, la *Casas-Chani* va enllaçant diedres i fissures de manera sistemàtica i intel·ligent, primant el lliure, molts cops atlètic i espectacular, fins guanyar el cim del Serrat.

Un important despreniment va canviar la fesomia de les primers llargs, antany considerats com un dels millors diedres Montserratins, i que amb posterioritat van tornar a ser re-oberts per l'A. Ballart i en J.E. Castellnou, quedant una entrada molt digna i més dura del que aparenta sobre el paper.

- Via: Casas-Chani
- Zona: Montserrat – Serrat del Moro
- Dificultat: 6a/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Llargària: 315 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Les dues primeres tirades es troben equipades amb parabolts, a la resta trobarem algun espit i burí, bàsicament a les plaques i algun clau de via a les fissures.
- Material: 14 cintes exprés, joc de tascons, joc de friends, mitjant i fins al #3 de Camalot, un parell de plaquetes recuperables, un cordino per escanyar algun cap e burí i alguna baga savinera.
- Orientació: Est
- Valoració: *****

Aproximació:

Des de l'aparcament de Santa Cecília creuem la carretera i prenem un corriol que puja fins al GR. Prenem el GR direcció al monestir i al cap d'uns metres ens desviem per un corriol que surt a mà dreta en direcció evident cap a la paret. Primer arribarem al peu de via de la Mas-Brullet, molt evident. Des d'allí em de flanquejar una vintena de metres cap a l'esquerra fins trobar el peu de via, fàcil d'identificar pels grans blocs despresos.

L1(V+)

En aquesta primera tirada escalem un sistema de diedres a l'inici força vegetats i de seguida fracturats, fet que facilita l'auto-protecció. El pas clau del trobem per sortir d'un diedre a mitja tirada que ens mena a un nou diedre, molt més obert, aquest pas es

troba protegit per una expansió. 40 metres, 4 parabolts.

L2(V+/Ae)

Sortim de la reunió seguint el diedre que es va redreçant fins que arribem a una fissura que marxa cap a la dreta, a partir d'aquest punt es progressa en artificial d'expansió. Quan s'acaba el tram d'artificial continuem per terreny a controlar fins arribar a un arbre on muntem la segona reunió (abans del despreniment la tercera). 40 metres, 13 parabolts.

L3(6a)

Anem a buscar un curt diedre que ens deixa a l'inici d'una fissura ampla. Els darrers metres de la fissura són els més complicats, amb uns passos fints fins arribar a una còmoda lleixa on hi ha instal·lada la quarta reunió. 20 metres, un burí amb plaqueta i un sense.

L4(IV)

Flanquegem per la lleixa cap a la dreta fins que s'acaba i remuntem una sèrie de grades un xic descompostes, on caldrà parar atenció amb el rocam. 40 metres, una reunió intermitja i un pont de roca.

L5(V/A0)

Sens dubte el llarg més bonic de la via. Anem a buscar una extraordinària fissura, vertical i atlètica, on hi trobarem un tac de fusta. Una mica més amunt en sortim per l'esquerra amb un pas de bavaresa i quedem sobre un relleix on prendre aire. Anem en diagonal cap a l'esquerra amb uns passos finets (V/A0) fins quedar sota el sostre. Flanquegem cap a l'esquerra (V) fins que podem sortir amunt per de seguida trobar la reunió. 35 metres, un tac de fusta i 3 o 4 burins una mica tocats.

L6(V+)

Ens enfilem per un diedre força atlètic amb el pas clau just abans de sortir-ne. Tirem cap a l'esquerra en una bonica diagonal sobre plaques tombades i amb ambient de primera fins arribar a la reunió, força incòmoda. Atenció a no tirar per una fissura amb una U abans d'arribar a la reunió. 35 metres, un pont de roca i 3 claus.

L7(6a/A0)

Sortim de la reunió cap a la dreta amb uns passos d'A0 (6b) i seguim obliquant cap a la dreta. Ens enfilem per uns blocs i ataquem un diedre curt però prou dur i no gaire bo per protegir amb friends, pot ser útil algun clau. Sortim cap a la dreta per terreny una mica brut fins una gran savina on muntem la reunió. 30 metres, 3 burins i una escàrpia de museu.

L8(V)

Anem a buscar un bonic diedre que puja recte amunt. Pel camí hi trobarem algun

arbre on assegurar-nos. Quan arribem a l'alçada d'una estaca hem de flanquejar cap a l'esquerra i seguir uns metres recte amunt fins arribar a una ferma alzina on muntem la reunió. 40 metres, una estaca.

L9(II)

Podem sortir al cim per una xemeneia que tenim davant, o com hem fet nosaltres anant a buscar la darrera tirada de la Mas-Brullet. Per això cal arribar a una lleixa i seguir-la cap al nord fins que arribem a un fantàstic balcó on hi ha instal·lada la darrera reunió de la Mas. 20 metres.

L10(IV)

Només ens cal superar un darrer llom enfilant-nos per una bonica placa tombada, on trobarem una expansió que protegeix el llarg. 20 metres.

Descens:

Anem a buscar les instal·lacions de ràpel de la Mas-Brullet.

El que més m'ha agradat:

- Extraordinària cinquena tirada, amb una fissura de somni i un flanqueig vibrant i amb bon ambient.
- D'una lògica aclaparadora, la via va cercant sempre les debilitats, quedant una escalada majoritàriament en lliure.
- Molt variada, amb fissures, diedres i alguna placa força